A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2020. június 10.*

„Közösségi formatervezési minta – Megsemmisítési eljárás – Hűtő-, illetve klímaberendezések gépjárművekhez való csatlakoztatására szolgáló tengelykapcsolót ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési minta – Megváltoztatásra irányuló, egyetlen kereseti kérelem – Hallgatólagosan megsemmisítésre irányuló kérelem – Elfogadhatóság – Megsemmisítési ok – Az oltalmi feltételek nemteljesülése – A 6/2002/EK rendelet 4–9. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja – A fellebbezési tanács által végzett vizsgálat terjedelme – A fellebbezési tanácsnak az eljárás során történő állásfoglalása egy oltalmi feltétel nemteljesülésével kapcsolatban – Eltérő következtetés a megtámadott határozatban – Indokolási kötelezettség – A 6/2002/EK rendelet 62. cikke és 63. cikke (1) bekezdésének második mondata”

A T-100/19. sz. ügyben,

az **L. Oliva Torras, S.A**. (székhelye: Manresa [Spanyolország], képviselik: E. Sugrañes Coca és D. Caballero Pérez ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: J. Crespo Carrillo és H. O’Neill, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Mecánica del Frío, S.L**. (székhelye: Cornellá de Llobregat [Spanyolország], képviseli: J. Torras Toll ügyvéd),

az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának az L. Oliva Torras és a Mecánica del Frío közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban 2018. november 19-én hozott határozata (R 1397/2017-3. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, D. Gratsias (előadó) és M. Kancheva bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. február 19-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. május 24-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2019. május 20-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék 2019. november 14-i határozatára, amelyben úgy határozott, hogy nem egyesíti a T-100/19. és a T-629/19. sz. ügyeket,

tekintettel a 2020. január 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

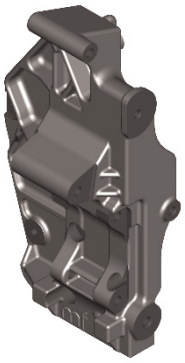
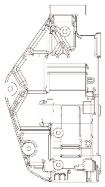
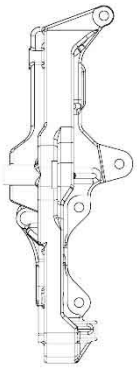
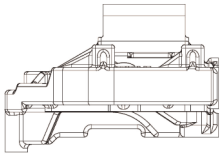
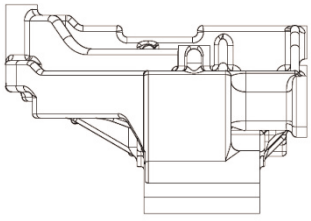
Ítéletet

I. A jogvita előzményei

1 A felperes, az L. Oliva Torras S.A. és a beavatkozó fél, a Mecánica del Frío S.L. egymás versenytársai a hűtő-, illetve klímaberendezések gépjárművekhez való csatlakoztatására szolgáló szettek ágazatában.

2 2013. április 10-én a beavatkozó fél a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) alapján közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

3 A közösségi formatervezési minta (a továbbiakban: vitatott formatervezési minta) ábrázolása, amelynek lajstromozását kérték, az alábbi volt:

<table>
<tr>
<td>
0001.1</td>
<td>
0001.2</td>
</tr>
<tr>
<td>
0001.3</td>
<td>
0001.4</td>
</tr>
<tr>
<td>
0001.5</td>
<td>
0001.6

0001.7</td>
</tr>
</table>

4 Azok a termékek, amelyekre a vitatott formatervezési mintát alkalmazni kívánták, az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére Locarnóban, 1968. október 8-án aláírt, később módosított megállapodás (Magyarországon kihirdette: az 1973. évi 29. törvényerejű rendelet) 12.16. osztályába tartoznak és az alábbi leírásnak felelnek meg: „Jármű- tengelykapcsolók”.

5 A vitatott formatervezési mintát a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés egy olyan tengelykapcsoló-típusként írta le, amely a hűtő- és klímaberendezésnek a gépjárműhöz való csatlakoztatására szolgál.

6 A vitatott formatervezési mintát a bejelentés napjára visszaható hatállyal 2217588–0001. számon lajstromozták, és a *Közösségi Formatervezésiminta-oltalmi Közlöny* 2013. április 22-i 2013/075. számában tették közzé.

7 2014. augusztus 22-én a felperes közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést nyújtott be (az ugyanezen napra visszaható hatállyal, 2523746–0006. számon lajstromozott, 2014. augusztus 26-án közzétett formatervezési minta). Miután a beavatkozó a vitatott formatervezési minta korábbi jellegén alapuló megsemmisítési kérelmet nyújtott be, a megsemmisítési osztály – újdonság és egyéni jelleg hiánya miatt – a 2523746–0006. számú formatervezési minta oltalmát 2016. június 17-én megsemmisítette.

8 2016. március 15-én a felperes a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet nyújtott be a 6/2002 rendelet 52. cikkének (1) bekezdése alapján.

9 A felperes a megsemmisítési kérelme alátámasztására a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott okra, vagyis arra hivatkozott, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg e rendelet 4–9. cikkében foglalt követelményeknek.

10 A megsemmisítési kérelme alátámasztása céljából a felperes arra hivatkozott, hogy a csatlakoztatásra szolgáló szettre vonatkozóan létezik egy korábbi, „KC11 080 242” számú elemként azonosított formatervezési minta, amelynek ábrázolását számítógépes „kép” (A ábra), valamint – állítása szerint – az említett elemet ábrázoló fénykép (B ábra) formájában az ügyiratokhoz csatolta.

11 2017. május 10-i határozatával a megsemmisítési osztály elutasította a felperes által előterjesztett megsemmisítési kérelmet. Különösen azt állapította meg, hogy az egyetlen olyan formatervezési minta, amelynek korábbi nyilvánosságra jutása megállapítást nyert, vagyis az a minta, amely az A ábrán szerepel, nem alkalmas a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének kétségbe vonására, tekintettel a két formatervezési minta közötti eltérésekre.

12 2017. június 27-én a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be a fellebbezési tanácshoz a megsemmisítési osztály határozata ellen. Az A és B ábra mellett a felperes csatolta az ügyirathoz a „KC11 080 242” elemnek a weboldaláról származó tervrajzát (C ábra).

13 2018. május 16-án a fellebbezési tanács a 6/2002 rendelet 59. cikkének (2) bekezdése alapján értesítést (a továbbiakban: 2018. május 16-i értesítés) küldött a felek részére, amelyben jelezte, hogy a felek állításaiból és az ügyiratból arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott formatervezési minta egy összetett termék (vagyis a motorból, csatlakozóelemből, kompresszorból álló egység) alkotóelemére (egy tengelykapcsoló-elemre) hasonlít, amely az összetett termékbe történt beillesztését követően, annak rendeltetésszerű használata során már nem látható. A fellebbezési tanács ebből arra következett, hogy a vitatott formatervezési minta nem tekinthető 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében újnak vagy egyéni jellegűnek, és így – amiatt, hogy nem teljesülnek az említett 4. cikk feltételei – annak oltalmát meg kell semmisíteni.

14 A fellebbezési tanács felhívására a beavatkozó 2018. július 16-án, a felperes 2018. szeptember 17-én észrevételeket nyújtott be a 2018. május 16-i értesítés tartalmára vonatkozóan.

15 A 2018. november 19-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) a harmadik fellebbezési tanács az alábbi indokokkal utasította el a fellebbezést. Először is rámutatott, hogy a beavatkozó állításaival ellentétben úgy kell tekinteni, hogy a felperes a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését azon az alapon kéri, hogy az nem felel meg a 6/2002

rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkében foglalt feltételeknek, és így a felhozott jogalapok alapján e feltételek mindegyikét meg kellett vizsgálnia. Másodszor, elutasította a vitatott formatervezési minta újdonságának hiányára alapított kifogást. Ezzel kapcsolatban megállapította, hogy csak az A ábrán látható formatervezési minta nyilvánosságra jutását bizonyították, és ez utóbbi, valamint a vitatott formatervezési minta nyilvánvaló eltéréseket mutatott. Harmadszor, elutasította a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének hiányára alapított kifogást. Negyedszer, megállapította, hogy mivel a felperes nem terjesztett elő érvet a vitatott formatervezésiminta-oltalom alóli, a 6/2002 rendelet 8. és 9. cikkében szereplő kivétellel kapcsolatban, e rendelet 63. cikkének (1) bekezdésének megfelelően el kell utasítania a megsemmisítési kérelmet annyiban, amennyiben az e rendelkezéseken alapul. Ezzel szemben, a megtámadott határozat indokolásában nem foglalkozott az ugyanazon rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyre történő alkalmazásával, amiről a 2018. május 16-i értesítés és a feleknek a fenti 13. és 14. pontban említett észrevételei szólnak.

II. A felek kérelmei

16 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– „[A.] [hagyja helyben] a fellebbezési tanács[nak a hivatkozott megsemmisítési okkal kapcsolatban tett] megállapításait és [állapítsa meg, hogy] a megsemmisítési eljárás a közösségi formatervezési minta oltalmának a [6/2002 rendelet] »oltalmazhatósági feltételekről« szóló 4–9. cikkében említett megsemmisítési okain [alapul]”;

– „[B.] […] a szolgáltatott bizonyítékok és a jelen ügy sajátos körülményei egészének figyelembevételével végezze el az összehasonlítást”;

– „[C.] […] semmisítse meg a [vitatott formatervezési minta oltalmát], mivel az gyakorlatilag azonos [a felperes mintájával], és így szinte a forgalmazott mintának a felperes engedélye nélküli hasonmását képezi”;

– „[D.] […] semmisítse meg a [vitatott formatervezésiminta-oltalmat], mivel a minta nem rendelkezik egyéni jelleggel a korábban [a felperes által] már nyilvánosságra hozott mintákhoz viszonyítva”;

– „[E.] […] semmisítse meg a [vitatott formatervezésiminta-oltalmat], [egyfelől] amiatt, hogy a minta a [6/2002 rendelet] 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt kizáró ok hatálya alá tartozik, hiszen a minta külső megjelenését kizárólag annak műszaki funkciója határozza meg, [másfelől] amiatt, hogy a [6/2002 rendelet] 4. cikkében foglalt feltétlen kizáró ok áll fenn, hiszen az egy összetett termék alkotórészét képezi”;

– „[F.] […] hagyja helyben a fellebbezési tanács határozatát [abban a részében, amelyben az a vitatott formatervezési mintát a 6/2002 rendelet 9. cikkének rendelkezéseibe ütközőnek minősítette]”;

– „[G.] […] a pervesztes felet kötelezze a költségek viselésére”.

17 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

18 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– hagyja helyben a megtámadott határozatot;

– a pervesztes felet kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

A. Az elfogadhatóságról

19 Az EUIPO úgy véli, hogy a keresetlevél olyan, a megtámadott határozat helybenhagyására irányuló kereseti kérelmeket tartalmaz, amelyek nem elfogadhatók. Ezenkívül arra hivatkozik, hogy a Törvényszéknek kell határoznia abban a kérdésben, hogy a keresetlevél szövegösszefüggéseiből lehet-e arra következtetni, hogy a kérelem a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányul, és hogy ennek következtében a megváltoztatására irányuló kereseti kérelmek elfogadhatónak nyilváníthatók. A tárgyaláson megjegyezte, hogy a felperesnek a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló, a szóbeli előadása során előterjesztett kérelme nem szerepelt a keresetlevélben.

20 A tárgyaláson a felperes a Törvényszék felhívására pontosította, hogy a megtámadott határozat teljes egészében történő hatályon kívül helyezését kéri, ideértve azt is, hogy a Törvényszék foglaljon állást a 6/2002 rendelet 8. és 9. cikke alkalmazásának kérdésében.

21 Ezzel összefüggésben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy 6/2002 rendelet 61. cikke (3) bekezdésének értelmében a Törvényszék kizárólag a fellebbezési tanácsok határozatainak hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására rendelkezik hatáskörrel. Ezzel szemben nem feladata megállapítási ítéletek meghozatala, így az erre irányuló kereseti kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 2017. június 14-i Aydin kontra EUIPO – Kaporal Groupe [ROYAL & CAPORAL] ítélet, T-95/16, nem tették közzé, EU:T:2017:388, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 A jelen ügyben meg kell említeni, hogy a keresetlevélnek a felperes által „Kereseti kérelemnek” nevezett részében ez utóbbi hét – A–G. pontba sorolt – kérelmet sorolt fel, amelyek tartalmát a fenti 16. pont ismerteti.

23 Egyrészről meg kell állapítani, hogy ezekben a különféle kérelmekben egyértelműen és kétségeket kizáróan beazonosítható egy olyan kereseti kérelem, amely arra irányul, hogy a Törvényszék semmisítse meg a vitatott formatervezésiminta-oltalmat, és egy olyan kereseti kérelem, amely lényegében arra irányul, hogy a Törvényszék az EUIPO-t és a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

24 Másrészről meg kell jegyezni, hogy a felperes által a keresetlevélnek a „Kereseti kérelmek” című részében felsorolt többi kérelme valójában nem minősül kereseti kérelemnek. Különösen a keresetlevél ezen részének A–F. pontja megfogalmazásából, és ezen csoportosításnak a „Jogalapok és érvek” című részben ábécé sorrendben történő megismétléséből következik, hogy a felperes ebben a részben az érvelés azon pontjait sorolja fel, amelyeknek elfogadását kéri a Törvényszéktől, és amelyeknek véleménye szerint a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését kell eredményezniük.

25 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a tárgyaláson a felperes lényegében azt nyilatkozta, hogy a megtámadott határozat teljes egészében történő hatályon kívül helyezését kéri.

26 E megállapítások és magyarázatok alapján a felperes kereseti kérelmeit az alábbiak szerint kell értelmezni.

27 Először is, a fenti 22–24. pontban tett megállapításokból következik, hogy a felperes nem terjesztett elő arra irányuló kereseti kérelmet, hogy a Törvényszék a fenti 21. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett megállapítási ítéletet hozzon. Azáltal ugyanis, hogy arra kérte a Törvényszéket, hogy

bizonyos kérdésekben hagyja helyben a megtámadott határozatot, illetve, hogy a jelen ügyben szolgáltatott bizonyítékok és ismertetett körülmények összességének figyelembevételével végezze el az ütköző formatervezési minták összehasonlítását, a felperes, amint az a fenti 24. pontban kifejtésre került, a meghozandó ítélet indokolására utal, nem pedig az ezen ítélet rendelkező részében meghozandó határozatra. Következésképpen az EUIPO azon állításait, miszerint a Törvényszéknek ezeket a kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kellene utasítania, nem lehet helybenhagyni.

28 Egyebekben, tekintettel a megtámadott határozat indokolására, és amint azt a felperes tárgyaláson előadott magyarázatai megerősítették, az utóbbi által a keresetlevél „Kereseti kérelmek” című részének F. pontjában előterjesztett kérelmet, amely a szövege alapján arra irányul, hogy a Törvényszék „hagyja helyben” a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az a vitatott formatervezési mintát a 6/2002 rendelet 9. cikkének rendelkezéseibe ütközőnek nyilvánította, nem lehet szó szerint értelmezni. Ugyanis, mivel a fellebbezési tanács a jelen ügyben kifejezetten kizárta e cikk alkalmazását, ezt a „helybenhagyás” iránti kérelmet valójában annak megfogalmazása ellenére is úgy kell értelmezni, hogy az egy értékelési hibára alapított jogalap annyiban, hogy a fellebbezési tanács nem állapította meg, hogy ez a formatervezési minta az említett cikk rendelkezéseibe ütközik.

29 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a keresetlevélben ismertetett, a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem valójában arra irányul, hogy a Törvényszék hozza meg azt a határozatot, amelyet a felperes szerint a fellebbezési tanácsnak a fellebbezésének elbírálásakor kellett volna meghoznia. A 6/2002 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének második mondatából az következik ugyanis, hogy a fellebbezési tanács, miután hatályon kívül helyezte a megtámadott határozatot, eljárhat az EUIPO azon szervezeti egységének hatáskörében, amely e határozatot hozta, így a jelen ügyben határozhat a formatervezésiminta-oltalom megsemmisítése tárgyában. Ennek következtében, ezen intézkedés szerepel e rendelet 61. cikkének (3) bekezdésében a Törvényszék által a határozatok megváltoztatására irányuló hatáskörében meghozható intézkedések között (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. február 27-i Advance Magazine Publishers kontra OHIM – Nanso Group [TEEN VOGUE] ítélet, T-509/12, EU:T:2014:89, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Egyébként kétségtelen, hogy a felperes főszabály szerint nem módosíthatja a keresetlevél eredeti tárgyát oly módon, hogy a megtámadott határozat megváltoztatására irányuló kereseti kérelmét az e határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemmel helyettesíti, amelyet első alkalommal a tárgyaláson terjeszt elő (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2000. január 27-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:2000:38, 47. pont; 2005. április 21-i Holcim [Deutschland] kontra Bizottság ítélet, T-28/03, EU:T:2005:139, 45. pont).

31 A keresetlevél tartalmára tekintettel azonban, amint azt a felperes által a tárgyaláson előadott magyarázatok megerősítik, úgy kell tekinteni, hogy a felperesnek a megváltoztatásra irányuló kereseti kérelme hallgatólagosan a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmet is jelent (lásd ebben az értelemben: 2013. november 7–i Budziewska kontra OHIM – Puma [Ugró nagymacska] ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ha a keresetlevélben szereplő egyik jogalap megalapozott, a Törvényszéknek a kereset érdemi vizsgálata keretében kell döntenie, ha ez a jogalap olyan jellegű, hogy a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján lehetővé teszi számára a megtámadott határozat megváltoztatását, vagy épp ellenkezőleg, ha ez a jogalap csak a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezheti (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. szeptember 26-i Koscher + Würtz kontra OHIM – Kirchner & Wilhelm [KW SURGICAL INSTRUMENTS] ítélet, T-445/12, EU:T:2014:829, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Ennélfogva úgy kell tekinteni, hogy a felperes egyfelől azt kéri a Törvényszéktől, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, másfelől azt, hogy a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítésének és e kereseti kérelmek elfogadhatóságának megállapításával változtassa meg e határozatot.

B. Az ügy érdeméről

33 A felperes keresetének alátámasztásaképpen lényegében hat jogalapra hivatkozik. Az első jogalappal azt állítja, hogy a megsemmisítési eljárás a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt megsemmisítési okokon alapul, és hogy e megsemmisítési okok mindegyikét meg kell vizsgálni. A második jogalap azon alapul, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett annak megállapításával, hogy csak az A ábra esetén bizonyított egy formatervezési minta korábbi nyilvánosságra jutása. A harmadik és a negyedik jogalap azon az értékelési hibán alapul, amely a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének hiányára vonatkozik. Az ötödik jogalap az indokolás hiányán és azon az értékelési hibán alapul, amelyet a fellebbezési tanács vétett a vitatott formatervezésiminta-oltalom alóli kivétel fennállására vonatkozóan. E jogalap két részből áll, amelyek közül az első azon alapul, hogy a fellebbezési tanács nem határozott az e mintaoltalom hatálya alóli kivételről, amely a 6/2002 rendelet 8. cikkének rendelkezései értelmében abból a tényből ered, hogy e minta külső megjelenését kizárólag a műszaki funkciója határozza meg, a második pedig azon alapul, hogy a fellebbezési tanács nem semmisítette meg ezt a mintaoltalmat e rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján amiatt, hogy ez a formatervezési minta egy összetett terméknek az e termékbe történő beillesztését követően már nem látható alkotóeleme. A hatodik jogalap lényegében egy olyan értékelési hibán alapul, amelyet a fellebbezési tanács akkor vétett, amikor az előtte folyamatban lévő fellebbezést, mint az ugyanezen rendelet 9. cikkén alapuló fellebbezést elutasította.

1. A fellebbezési tanács téves jogalkalmazására – amellyel azon megállapításai ellenére, hogy a megsemmisítési eljárás a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeken alapul, megtagadta e feltételek vizsgálatát – alapított, első jogalapról

34 A felperes megjegyzi, hogy a megtámadott határozat 18–23. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a megsemmisítési kérelme megfelel a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének és a 6/2002 rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002 bizottsági rendelet (HL 2002. L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 31. kötet, 14. o.) 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának. Azt kéri a Törvényszéktől, hogy hagyja helyben ezeket a következtetéseket, és a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében szereplő valamennyi megsemmisítési okot vizsgálja meg.

35 Az EUIPO ezzel kapcsolatban nem nyújt be észrevételt. A beavatkozó e jogalap elutasítását kéri.

36 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a beavatkozó a fellebbezési tanács előtt azt állította, hogy a felperes a 6/2002 rendelet 5. cikke alapján a vitatott formatervezési minta újdonságának, nem pedig az ugyanezen rendelet 6. cikke szerinti egyéni jellegének hiányára hivatkozott. Ezért ez a szervezeti egység a megtámadott határozat indokolásának első részében a felperes megsemmisítési kérelmének, és ebből következően a saját vizsgálatának a terjedelmét vizsgálta.

37 A megtámadott határozatnak a felperes által a jelen jogalap keretében hivatkozott 18–23. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, a felperes által a megsemmisítési kérelmében hivatkozott megsemmisítési ok, nevezetesen az a tény, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg az említett rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek, a jogalkotó kifejezett akarata szerint egy olyan önálló és oszthatatlan megsemmisítési ok, amely e feltételek összességét magában foglalja. Ebből tehát arra következtetett, hogy a megsemmisítési kérelem hallgatólagosan magában foglalja, hogy a vitatott formatervezési minta a felperes szerint nem felel meg az 5., 6., 8. és 9. cikkben foglalt feltételek egyikének sem, és hogy a szóban forgó rendelet 63. cikkének (1) bekezdése értelmében e feltételek mindegyikét meg kell vizsgálnia a hivatkozott jogalapok alapján.

38 Ugyanakkor, jóllehet a fellebbezési tanács érdemben megvizsgálta, hogy a jelen ügyben teljesülnek-e a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikkében foglalt feltételek, vagyis a vitatott formatervezési minta újdonsága és egyéni jellege, úgy vélte, hogy az említett rendelet 63. cikkének (1) bekezdése alapján el kell utasítania

a megsemmisítési kérelmet annyiban, amennyiben az az említett rendelet 8. és 9. cikkén alapul, mivel a felperes nem nyújtott be érvelést az említett 8. és 9. cikkben foglalt feltételekre vonatkozóan. Ezért nem vizsgálta meg, hogy a vitatott formatervezési minta megfelel-e ezeknek a feltételeknek. Egyebekben a megtámadott határozat indokolásában nem hivatkozott az ugyanezen rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdése alkalmazásának kérdésére.

39 A jelen ügyben, a jelen jogalap keretében a felperes nem vitatta kifejezetten a megtámadott határozat ezen részeinek egyikét sem, és nem hivatkozott a fellebbezési tanács által vétett hibára. Ugyanakkor azt kéri a Törvényszéktől, hogy hagyja helyben a fellebbezési tanácsnak a fenti 37. pontban említett előzetes megállapításait, és vizsgálja meg a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételek mindegyikét. Ezért úgy kell tekinteni, hogy hallgatólagosan arra hivatkozik, hogy e szervezeti egység azáltal, hogy az előzetes megállapításai ellenére nem vizsgálta meg e feltételek mindegyikét, tévesen alkalmazta a jogot.

40 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 18–23. pontjában kifejtett értelmezése nehezen egyeztethető össze az e határozat 66. és 68. pontjában szereplő következtetésekkel, amelyek szerint e rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második mondatával ellentétes, ha a 8. és 9. cikkének alkalmazásáról a felperesnek az említett cikkek megsértésére vonatkozó érvei hiányában határoz.

41 Figyelembe véve ugyanis a fellebbezési tanács előfeltevését, amely szerint a felperes a megsemmisítési kérelmének keretében – mivel az a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett megsemmisítési okon alapul – szükségszerűen az e rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkében foglalt feltételek egészére is hivatkozik, logikusan arra kell következtetni, hogy a fellebbezési tanácsnak kell érdemben megvizsgálnia ezeket a feltételeket. Ilyen esetben ugyanis azt a tényt, hogy e feltételek egyike sem teljesült, úgy kell tekinteni, hogy arra a felperes a megsemmisítési kérelme alátámasztására szolgáló jogalapként hivatkozott.

42 Egyébként a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának a fellebbezési tanács által kifejtett értelmezése azzal a körülménnyel is nehezen egyeztethető össze, hogy azon feltételekként, amelyeknek nemteljesülésére – véleménye szerint – a felperes hivatkozni szándékozott, csak e rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkét említi, és e tekintetben figyelmen kívül hagyja ez utóbbi 4. cikkének (2) és (3) bekezdését. Emellett, amint az a fenti 38. pontban említésre került, a fellebbezési tanács nem hivatkozott kifejezetten ez utóbbi feltételeknek a jelen ügyben való alkalmazására, miközben ezt az 5., 6., 8. és 9. cikkében foglalt feltételek esetén a felperes fellebbezésének elutasításakor megtette.

43 Márpedig, egyfelől meg kell jegyezni, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege kifejezetten e rendelet 4–9. cikkére vonatkozik, anélkül, hogy kizárná a 4. cikk (2) és (3) bekezdését. Másfelől, ez utóbbi rendelkezések kifejezetten az ugyanezen rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében vett összetett termék valamely alkotóelemére vonatkozó formatervezési minta oltalmának alapvető feltételeit írják elő, amelyek egyrészről ezen alkotóelemnek az összetett termékbe történt beillesztését követően, a rendeltetésszerű használat során fennálló láthatóságával, másrészről pedig az említett alkotóelem látható tulajdonságainak újdonságával és egyéni jellegével kapcsolatosak (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet,C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720, 63. pont; 2014. szeptember 9-i Biscuits Poult kontra OHIM – Banketbakkerij Merba [Keksz] ítélet, T-494/12, EU:T:2014:757, 20. és 21. pont).

44 Következésképpen a fellebbezési tanácsnak a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó értelmezéséből logikusan arra kellett volna következtetnie, hogy a felperes a megsemmisítési kérelmének alátámasztása céljából nem csak e rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkére kívánt hivatkozni, hanem az említett rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére is.

45 Mindemellett ezek a hibák csak akkor vezethetnek a jelen jogalap elfogadásához, ha maga a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megtámadott határozat 18–23. pontjában kifejtett értelmezése nem téves, amit az alábbiakban vizsgálni kell. E tekintetben egyrészről meg kell vizsgálni, hogy – amint azt a fellebbezési tanács állítja – a jogalkotónak kifejezetten szándékában állt-e oszthatatlan jelleggel felruházni az e rendelkezésekben említett megsemmisítési okot, másrészről azt, hogy az e 63. cikke (1) bekezdése második mondatának azon rendelkezései, amelyek alapján a megsemmisítési eljárásban a vizsgálat a felek által hivatkozott jogalapokra és benyújtott kérelmekre korlátozódik, milyen mértékben korlátozzák e megsemmisítési okra vonatkozóan az EUIPO szervezeti egységei által folytatott vizsgálat terjedelmét.

a) Arról a kérdésről, hogy a jogalkotónak szándékában állt-e a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő megsemmisítési okot oszthatatlan jelleggel felruházni

46 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a közösségi formatervezésiminta-oltalmat meg kell semmisíteni, ha a minta nem felel meg a 4–9. cikkekben foglalt követelményeknek. Ugyanezen rendelet 52. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a 25. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésére figyelemmel bármely természetes vagy jogi személy, valamint az erre felhatalmazott állami szerv kérheti az EUIPO-tól a lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalmának megsemmisítését. Az említett rendelet 53. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az EUIPO úgy ítéli meg, hogy a kérelem elfogadható, megvizsgálja, hogy a 25. cikkben említett megsemmisítési okok nem zárják-e ki a lajstromozott közösségi formatervezési minta oltalmának fenntartását.

47 Ezt követően meg kell említeni, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikkének „Megsemmisítési okok” címe és az e cikk (2) bekezdésében „az (1) bekezdés c) pontjában említett okra”, valamint a (4) bekezdésében „az (1) bekezdés g) pontjában említett okra” való hivatkozás arra utal, hogy az említett cikk (1) bekezdésében taxatív jelleggel felsorolt megsemmisítési okok mindegyike önálló megsemmisítési oknak minősül.

48 Végül meg kell említeni, hogy a 2245/2002 rendelet a 28. cikke (1) bekezdésének b) pontja többek között úgy rendelkezik, hogy:

„A [6/2002] rendelet 52. cikke alapján a Hivatalhoz benyújtott megsemmisítési kérelemnek tartalmaznia kell

[…]

b) a kérelem alapjául szolgáló okokkal kapcsolatban:
   i. a megsemmisítési kérelem alapjául szolgáló ok megjelölését;

[…]

   v. ha a megsemmisítés oka az, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta nem felel meg a [6/2002] rendelet 5. vagy 6. cikkében meghatározott követelményeknek, azoknak a korábbi formatervezési mintáknak a megjelölését és ábrázolását, amelyek a lajstromozott közösségi formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét kizáró okot jelenthetnek, továbbá e korábbi formatervezési minták létét igazoló iratokat;
   vi. a fent említett okok alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek megjelölését;”

49 Így e rendelkezések együttes értelmezéséből az következik, hogy egy, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló megsemmisítési kérelem, amennyiben eleget tesz a 2245/2002 rendelet 28. cikkében és különösen az (1) bekezdésének b) pontjában foglalt előírásoknak, főszabály

szerint az EUIPO szervezeti egységeit jogosítja fel annak vizsgálatára, hogy a közösségi formatervezési minta az e kérelem alátámasztásaként benyújtott tények, bizonyítékok és érvek alapján megfelel-e az említett rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek.

50 A jelen ügyben a fellebbezési tanács nem vétett hibát, amikor megállapította, hogy a felperes megsemmisítési kérelmét egy olyan formanyomtatványon nyújtotta be, amely többek között tartalmazott egy „Okok” című rovatot, amelyben a felperes a következő szövegnek megfelelő négyzetet jelölte meg: „a vitatott közösségi formatervezési minta nem felel meg a [6/2002 rendelet] 4–9. cikkében megállapított követelményeknek”. A megsemmisítési osztály és a fellebbezési tanács tehát főszabály szerint hatáskörrel rendelkezett annak vizsgálatára, hogy a vitatott formatervezési minta a felperes által kérelme alátámasztásaként előterjesztett tények, bizonyítékok és érvek alapján megfelel-e ezeknek a követelményeknek.

51 Ugyanakkor ebből nem következik, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy minden olyan alkalommal, amikor az EUIPO egy e rendelkezéseken alapuló megsemmisítési kérelmet bírál el, e kérelem automatikusan annak e hivatal általi vizsgálatát jelenti, hogy a vitatott formatervezési minta megfelel-e e rendelet 4–9. cikkeinek.

52 Kétségtelen, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege arra az esetre hivatkozik, amikor a vitatott formatervezési minta nem felel meg a „4–9. cikkben foglalt feltételeknek”, és nem arra, amikor az említett feltételek egyikének, vagy ezek közül néhánynak nem felel meg, ami e feltételek átfogó és egységes vizsgálatának szükségességére utal.

53 Azonban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit kell figyelembe venni, hanem a szövegkörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is, amelynek az részét képezi. Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése szempontjából annak keletkezése is relevánsnak bizonyulhat (lásd: 2017. december 20-i Acacia és D’Amato ítélet, C-397/16 és C-435/16, EU:C:2017:992, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 A jelen ügyben egyfelől a szövegkörnyezet kapcsán meg kell említeni, hogy a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételek kumulatív jellegűek, így egyikük nemteljesülése önmagában is alkalmas arra, hogy a szóban forgó formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését eredményezze.

55 Így a 6/2002 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha új és egyéni jellegű. Következésképpen, ha ezen feltételek – amelyek alkalmazásának feltételeit az említett rendelet 5. és 6. cikke határozza meg – egyike nem teljesül, akkor a szóban forgó formatervezési minta nem részesülhet oltalomban, és az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a másik feltétel teljesülésének vizsgálata nélkül meg kell semmisíteni az oltalmát (lásd ebben az értelemben 2019. május 10-i Zott kontra EUIPO – TSC Food Products [Azonnal ehető szögletes sütemény] ítélet, T-517/18, nem tették közzé, EU:T:2019:323, 60. pont).

56 Hasonlóképpen, a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott, az összetett termékek alkotóelemeire vonatkozó közösségi formatervezésiminta-oltalom különleges feltételei önmagukban kizárják a hatályuk alá tartozó formatervezésiminta-oltalom fenntartását abban az esetben, ha az ábrázolt alkotóelem egyik jellemzője sem felel meg ezeknek a feltételeknek (lásd ebben az értelemben: 2015. január 20-i Aic kontra OHIM – ACV Manufacturing [Hőcserélő beépített elemei] ítélet, T-616/13, nem tették közzé, EU:T:2015:30, 21. pont; 2015. január 20-i Aic kontra OHIM – ACV Manufacturing [Hőcserélő beépített elemei] ítélet, T-617/13, nem tették közzé, EU:T:2015:32, 21. pont].

57 Hasonló megállapítást kell tenni a 6/2002 rendelet 8. cikke (1), (2) és (3) bekezdésében említett, a közösségi formatervezésiminta-oltalmat kizáró feltételekkel kapcsolatban, amelyek egyrészről arra a tényre vonatkoznak, hogy a termék külső megjelenésének jellegzetességeit kizárólag annak műszaki funkciója határozza meg, másrészről pedig arra a tényre, hogy ezeket a jellegzetességeket szükségképpen pontosan ugyanabban a formában és méretben kell reprodukálni ahhoz, hogy a termék a más termékekkel való összekapcsolást szolgálja.

58 Végül, ami a 6/2002 rendelet 9. cikkének rendelkezéseit illeti, amelyek értelmében nem részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban a minta, ha a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik, ezen rendelkezések szövegéből egyértelműen következik, hogy az e rendelet 4–8. cikkéhez kapcsolódó rendelkezésektől független, konkrétan meghatározott általános érdeket szolgálnak, és ennek érdekében megtiltják minden, az említett általános érdekkel ellentétes formatervezési minta oltalomban részesítését (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2018. március 15-i La Mafia Franchises kontra EUIPO – Olaszország [La Mafia SE SIENTA A LA MESA] ítélet, T-1/17, EU:T:2018:146, 25. pont).

59 Egyébként a 6/2002 rendelet 4–9. cikkének rendelkezései különféle jogi feltételek teljesítését foglalják magukban (lásd ebben az értelemben: 2018. március 14-i Gifi Diffusion kontra EUIPO – Crocs [Lábbelik] ítélet, T-424/16, nem tették közzé, EU:T:2018:136, 48. pont).

60 Így, többek között a 6/2002 rendelet 5–7. cikkéből következik, hogy a releváns jogi feltételek teljesítése mind a vitatott formatervezési minta újdonságának, mind pedig egyéni jellegének értékelése vonatkozásában azt feltételezi, hogy létezik egy vagy több olyan korábbi minta, amelyek nyilvánosságra jutását a megsemmisítést kérő félnek kell bizonyítania. E tekintetben, amint arra a fenti 48. pontban emlékeztettünk, a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. alpontjából következik, hogy ha egy megsemmisítési kérelem a 6/2002 rendelet 5. vagy 6. cikkében meghatározott feltételek megsértésén alapul, tartalmaznia kell azoknak a korábbi formatervezési mintáknak a megjelölését és ábrázolását, amelyek a lajstromozott közösségi formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét kizáró okot jelenthetnek, továbbá e korábbi formatervezési minták létét igazoló iratokat.

61 Ezzel szemben, egy ilyen korábbi formatervezési minta létezése és az annak igazolására vonatkozó követelmények nem szükségesek annak értékeléséhez, hogy az összetett termék egy alkotóelemének jellegzetességei a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek mellett láthatóak-e. Nincs szükség ilyen minta létezésére annak értékelése szempontjából sem, hogy az e rendelet 8. cikke (1) bekezdésében foglalt feltételekkel a termék külső megjelenését kizárólag a műszaki funkciója határozza-e meg, vagy hogy az e rendelet 8. cikke (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételekkel ezeket a jellegzetességeket szükségképpen pontosan ugyanabban a formában és méretben kell-e reprodukálni e terméknek más termékekkel való összekapcsolása érdekében. Emellett ezek a követelmények nem relevánsak az említett rendelet 9. cikkében foglalt feltétel alkalmazása vonatkozásában.

62 Az 54–61. pontban kifejtett elemzést nem vonja kétségbe az a tény, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésében, a 8. cikke (1) bekezdésében és 8. cikke (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek csak a vitatott formatervezési minta tárgyát képező termék egy vagy több jellegzetességének, illetve külső megjelenésének oltalmát kizáró okok lehetnek, és az sem, hogy ebben az esetben azt kell vizsgálni, hogy azok az egyéb jellegzetességei, amelyek nem kizártak az oltalom alól, új és egyéni jelleget mutatnak-e (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2011. szeptember 9-i Kwang Yang Motor kontra OHIM – Honda Giken Kogyo [Belső égésű motor] ítélet, T-10/08, nem tették közzé, EU:T:2011:446, 19. pont; 2015. május 21-i Senz Technologies kontra OHIM – Impliva [Esernyők] ítélet, T-22/13 és T-23/13, nem tették közzé, EU:T:2015:310, 101. pont).

63 Ebben az esetben ugyanis azt a kérdést, hogy ezek a feltételek kizárják-e a formatervezési minta tárgyát képező egy vagy több jellegzetességnek vagy külső megjelenésének oltalmát, még azelőtt meg kell válaszolni, mielőtt az e feltételekkel nem érintett jellegzetességek újdonságáról és egyéni jellegéről

dönteni lehetne, ami ezáltal előzetes kérdésnek minősül (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2016. május 12-i mobile.international kontra EUIPO – Rezon [mobile.de] ítélet, T-322/14 és T-325/14, nem tették közzé, EU:T:2016:297, 76. pont, melyet fellebbezés nyomán helyben hagyott a 2018. február 28-i mobile.de kontra EUIPO ítélet, C-418/16 P, EU:C:2018:128, 88.). Ezt az előzetes kérdést tehát a szóban forgó termék egyéb jellegzetességeinek vagy külső megjelenésének újdonságára, illetve egyéni jellegére vonatkozó vizsgálattól elkülönülten és önállóan kell megvizsgálni (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2011. szeptember 9-i Belső égésű motor ítélet, T-10/08, nem tették közzé, EU:T:2011:446, 19. és 20. pont).

64 Másfelől a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának céljával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy amint arra a Bizottság az 1993. december 3-i közösségi formatervezési mintáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatának (HL 1994. C 29., 20. o) indokolásában e javaslat 56–58. cikkére (jelenleg a 6/2002 rendelet 52–54. cikke) vonatkozóan rámutatott, a megsemmisítési eljárás egy olyan alapvető jogi eszköz, amely lehetővé teszi az EUIPO szervezeti egységei számára, hogy a lajstromozásukat követően felülvizsgálhassák a közösségi formatervezési mintákat.

65 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja tehát meghatározó szerepet tölt be e cél elérésében, mivel kizárólag a megsemmisítési kérelem vizsgálata keretében hatáskörrel ruházza fel az EUIPO szervezeti egységeit a közösségi formatervezésiminta-oltalom alapvető, az e rendelet 4–9. cikkében meghatározott feltételei teljesülésének ellenőrzésére.

66 A megsemmisítési eljárás hatékonysága azonban nem követeli meg azt, hogy amikor az EUIPO szervezeti egységei a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt okon alapuló megsemmisítési kérelem alapján járnak el, *ipso facto* automatikusan úgy tekintsék, hogy az e rendelet 4–9. cikkében foglalt valamennyi feltétel megsértésének kérdésében kell eljárniuk.

67 Ugyanis – amint az a fenti 54–58. pontban már kifejtésre került – ahhoz, hogy az EUIPO megsemmisíthesse a vitatott formatervezésiminta-oltalmat, és ezáltal teljesüljön az e minta érvényességének felülvizsgálatára irányuló cél, elegendő, ha annak egésze e feltételek egyikét nem teljesíti, anélkül, hogy szükség volna arra, hogy e hivatal megvizsgálja a többi feltételt.

68 Egyebekben, figyelembe véve, hogy e feltételek különböző jogi követelményeket teljesítenek, a megsemmisítési kérelem alátámasztására és az e feltételek egyikének megsértésére irányuló bizonyítás céljából előterjesztett tények, bizonyítékok és érvek vizsgálata nem bizonyul szükségképpen relevánsnak annak ellenőrzéséhez, hogy egy másik feltétel sem teljesül. Emellett egy ilyen vizsgálathoz szükség lehet arra, hogy az EUIPO nagymértékben műszaki értékeléseket végezzen el (lásd ebben az értelemben: 2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 67. pont). Ennélfogva a megsemmisítési eljárás hatékonysága sérülhet abban az esetben, ha az EUIPO-nak automatikusan el kell végeznie az említett feltételek mindegyikének vizsgálatát abban az esetben is, amelyben a felek által előterjesztett tények, bizonyítékok és érvek csak e feltételek egyikének vagy azok egy csoportjuknak vizsgálata szempontjából relevánsak.

69 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegét a szövegkörnyezetére és a célkitűzéseire tekintettel úgy kell értelmezni, hogy az nem feltétlenül terjed ki az említett rendelet 4–9. cikkében meghatározott valamennyi feltétel teljesülésének vizsgálatára, hanem azt is jelentheti, hogy a felek által előterjesztett tényektől, bizonyítékoktól és észrevételektől függően csak e feltételek egyikének vagy azok egy csoportjának vizsgálatát foglalja magában.

b) Arról a kérdésről, hogy a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második mondata milyen mértékben korlátozza az e rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott megsemmisítési okra vonatkozóan az EUIPO szervezeti egységei által folytatott vizsgálat terjedelmét

70 A 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdése második mondatának értelmezésével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 95. cikke (1) bekezdésének hasonló rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy az EUIPO valamely szervezeti egysége a törlési eljárásban határozatát csak az érintett fél által felhozott viszonylagos kizáró okokra, illetve a felek által erre vonatkozólag előterjesztett tényekre és bizonyítékokra alapíthatja. Ez azonban nem zárja ki többek között, hogy a törlési eljárás során a felek által kifejezetten előterjesztett tényeken felül az EUIPO szervezeti egységei közismert tényeket vegyenek figyelembe, valamint hogy a felek által nem hivatkozott jogkérdést vizsgáljanak meg, amennyiben e kérdés megválaszolása szükséges a releváns rendeleti rendelkezések helyes alkalmazásához (lásd ebben az értelemben: 2018. október 15-i Apple and Pear Australia és Star Fruits Diffusion kontra EUIPO – Pink Lady America [WILD PINK] ítélet, T-164/17, nem tették közzé, EU:T:2018:678, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 Ez az ítélkezési gyakorlat *mutatis mutandis* alkalmazható az EUIPO szervezeti egységei által a közösségi formatervezési mintára vonatkozó megsemmisítési eljárásban folytatott vizsgálatnak a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második mondatában meghatározott terjedelmét illetően (lásd ebben az értelemben: 2018. október 23-i Mamas and Papas kontra EUIPO – Wall-Budden [Gyerekágy-támla] ítélet, T-672/17, nem tették közzé, EU:T:2018:707, 31., 32. és 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezzel összefüggésben a Bíróság többek között emlékeztetett arra, hogy amikor a megsemmisítést kérő fél a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt megsemmisítési okra hivatkozik, neki kell azokat a bizonyítékokat szolgáltatnia, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy a vitatott formatervezési minta nem felel meg az e rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételeknek (2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet, C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720, 60. pont).

72 A jelen ügyben tehát a fellebbezési tanácsnak a megsemmisítési kérelem alátámasztására a felperes által kifejtett ténybeli és jogi elemekre tekintettel kellett volna meghatároznia, hogy melyek voltak azok a 6/2002 rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételek, amelyek nemteljesülésére az ügyben hivatkoznak, és adott esetben neki kellett volna a felek által nem hivatkozott, de a releváns rendelkezések alkalmazásához szükséges közismert tények és jogkérdések figyelembevételével ezeket megvizsgálnia.

73 A fentiekből következően a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy mivel a felperes megsemmisítési kérelme a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul, ez utóbbi arra kívánt hivatkozni, hogy a vitatott minta az említett rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkében előírt követelmények egyikét sem teljesítette.

74 Következésképpen, ellentétben azzal, amire a felperes e jogalap keretében utal, kizárólag azon az alapon, hogy ez utóbbi megsemmisítési kérelme a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapult, a fellebbezési tanács nem volt köteles annak vizsgálatára, hogy a vitatott formatervezési minta megfelel-e az említett rendelet 4–9. cikkében meghatározott összes követelménynek.

75 Egyébként az a körülmény, hogy a fellebbezési tanács azon előfeltevése ellenére, amely szerint a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő megsemmisítési ok oszthatatlan, megállapította hatásköre hiányát e rendelet 8. és 9. cikke alkalmazásának érdemi vizsgálatára, valamint az a tény, hogy nem határozott az említett rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében megállapított feltételek alkalmazásának kérdéséről, a jelen jogalap keretében nem releváns. Amint ugyanis az a fenti 73. pont megállapításra került, ez az előfeltevés téves.

76 Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

77 A kereset elemzését az ötödik jogalap második részének vizsgálatával célszerű folytatni.

2. Az ötödik jogalap második részéről, amely a vitatott formatervezésiminta-oltalom 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdés alapján, az összetett termék beillesztést követően már nem látható alkotóelem jellege miatt történő megsemmisítésének a fellebbezési tanács általi elmulasztásán alapul

78 A felperes azokra az észrevételekre hivatkozik, amelyeket a 2018. május 16-i értesítést követően tett. Azt állítja, hogy a vitatott formatervezési minta egy összetett termék beillesztést követően, a rendeltetésszerű használat során a végfelhasználó által már nem látható alkotóelemeként a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésében foglalt meghatározás alá tartozik, és ezért oltalmát meg kell semmisíteni. Arra hivatkozik, hogy mivel az alkotóelemet a jármű motorja és a hűtőberendezés közé kell beszerelni, a jármű zárt motorházteteje esetén az említett alkotóelem teljesen eltűnik a jármű végfelhasználója, vagyis a járművezető látóköréből. Azt állítja, hogy ezeket a tényeket az említett 2018. május 16-i értesítésben és a felek által az eljárás során előterjesztett állításokban jelezték, de a fellebbezési tanács egyáltalán nem hivatkozott erre az értesítésre és ezekre az állításokra. Úgy véli, hogy ez utóbbi nem teljesítette az indokolási kötelezettségét.

79 Válaszul az EUIPO elismeri, hogy a 2018. május 16-i értesítés felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak arról, hogy a vitatott formatervezésiminta-oltalmat meg kell-e semmisíteni a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján. Megjegyzi, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL 1996. L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) 10. cikke alapján a fellebbezési tanácsot nem köti az előadó által a feleknek megküldött értesítés, amely arra a kérdésre vonatkozik, hogy a vitatott minta oltalmát a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének alapján meg kell-e semmisíteni. Egyebekben azt állítja, hogy mivel a felperes mind a megsemmisítési osztály, mind a fellebbezési tanács előtt csak ez utóbbi rendelet 4. cikke (1) bekezdésére hivatkozott, az utóbbi csak akkor határozhatott volna e cikk (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben történő alkalmazása kérdésében, ha a jogvita tárgyát az ugyanezen rendelet 63. cikke (1) bekezdésének megsértésével megváltoztatja. Végül azt állítja, hogy a megtámadott határozat azon okok kifejtésének elmaradása miatti hiányos indokolása, amelyek miatt a fellebbezési tanács nem döntött ebben a kérdésben, irreleváns, mivel ha így tett volna, a kereseten túlterjeszkedően hozott volna határozatot.

80 A beavatkozó lényegében az ötödik jogalap első részében bemutatott érvekre hivatkozik. E tekintetben jelezte, hogy a vitatott formatervezési mintának megfelelő alkotóelemet elsődleges kereskedelmi felhasználásától eltérő célokra is fel lehet használni, amint azt a megsemmisítési eljárásban bizonyította. A felperes ügyfeleinek az ezen alkotóelemmel szemben támasztott elvárásai e tekintetben nem relevánsak. A beavatkozó hozzáteszi, hogy a vitatott mintának megfelelő alkotóelemeknek a felperes által hivatkozottaktól eltérő lehetséges alkalmazásai vagy felhasználásai során ez az alkotóelem nem feltétlenül válik láthatatlanná. Végül megismétli az ötödik jogalap első részében már kifejtett érvet, miszerint a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá a megsemmisítési eljárást megelőzően hasonló formatervezési minta lajstromozása iránt kérelmet benyújtó felperes magatartásának ellentmondásos jellegére. Végül, arra hivatkozással, hogy a felperes a megsemmisítési kérelmében nem hivatkozott a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére, azt állítja, hogy ezekre a rendelkezésekre, amelyek hivatalból nem vizsgálhatóak, már nem lehet hivatkozni.

81 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy az ötödik jogalap jelen része lényegében két külön kifogásra vonatkozik, amelyek közül az egyik az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a fellebbezési tanács nem döntött a megtámadott határozatban a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételekről, a másik pedig egy értékelési hibán alapul, amely azzal kapcsolatos, hogy e

szervezeti egység nem állapította meg, hogy e feltételek alkalmazása a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítéséhez vezet. Ezeket a kifogásokat tehát külön-külön kell megvizsgálni.

a) Az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló első kifogásról, amely azzal kapcsolatos, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem foglalt állást a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételekről

82 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 62. cikkének első mondata értelmében az EUIPO határozatait indokolni kell. Ebben a vonatkozásban figyelembe kell venni, hogy ezen indokolási kötelezettségnek ugyanaz a hatálya, mit az EUMSZ 296. cikkből következőnek (lásd: 2018. november 29-i Sata kontra EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools [Festékszóró pisztoly], T-651/17, nem tették közzé, EU:T:2018:855, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 E tekintetben, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást az adott ügy természetéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Ezenkívül azt, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére tekintettel is (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

84 Jóllehet a megtámadott jogi aktus kibocsátója nem köteles állást foglalni azokkal a tényezőkkel és érvekkel kapcsolatban, amelyek egyértelműen másodlagosak, és nem kell esetleges feltételezésekbe sem bocsátkoznia, ettől még ismertetnie kell azon tényeket és jogi megfontolásokat, amelyek a határozat főbb tartalmi elemei vonatkozásában különös jelentőséggel bírnak a határozat rendszerében. Továbbá az indokolásnak logikusnak kell lennie, különösen nem mutathat belső ellentmondást (lásd analógia útján: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezzel szemben, tekintve, hogy az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelménynek minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, az indokolás megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat tartalmaz (lásd: 2017. június 13-i Ball Beverage Packaging Europe kontra EUIPO – Crown Hellas Can [Italdobozok] ítélet, T-9/15, EU:T:2017:386, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat].

85 A jelen kifogás keretében a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy nem határozott abban a kérdésben, hogy a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének értelmében vett, egy összetett termék beillesztést követően rendeltetésszerű használat során már nem látható alkotóelemének minősül-e, holott ezzel a kérdéssel a 2018. május 16-i értesítés és a felek ezt követő észrevételei már foglalkoztak.

86 E kifogás megalapozottságát a 82–84. pontban felidézett elvek figyelembevételével kell megvizsgálni.

87 A jelen ügyben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy amint arra a fenti 13. pont emlékeztet, és amint az a megtámadott határozatnak „A tényállás ismertetése” részéből következik, a felperes fellebbezésének vizsgálata keretében a 2018. május 16-i értesítést a 6/2002 rendelet 59. cikke (2) bekezdésének alapján küldték meg a címzetteknek. Ez az értesítés azt tartalmazta, hogy a vitatott formatervezési minta-oltalmat meg kell semmisíteni, mivel nem felel meg a 6/2002 rendelet 4. cikkében megállapított

feltételeknek, tekintve, hogy az e formatervezési mintaoltalom alatt álló termék egy összetett termék (vagyis a motor–csatlakozóelem-kompresszor egység) alkotóeleme (tengelykapcsoló elem), amely az összetett termékbe történt beillesztését követően a rendeltetésszerű használata során már nem látható. A fellebbezési tanács ugyanis megemlítette, hogy a kompresszor, amely nagy kiterjedésű, eltakarja a szóban forgó elemet, és hogy a jármű zárt, vagyis a szokásos állapotban lévő motorházteteje magát az összetett terméket is teljes mértékben elrejti.

88 Ezt követően meg kell említeni, hogy amint arra a megtámadott határozat „A tényállás ismertetése” része szintén rámutat, és a fenti 14. pont emlékeztet, a fellebbezési tanács a 6/2002 rendelet 59. cikke (2) bekezdésének megfelelően felhívta a feleket arra, hogy a megsemmisítési eljárás keretében közöljék az értesítésre vonatkozó álláspontjukat, amit a felek 2018. július 16-án, illetve szeptember 17-én meg is tettek. A beavatkozó lényegében azt fejtette ki, hogy a vitatott formatervezési minta tárgyát képező alkotóelemet, amelyet nem csak a jármű motorjának és egy kompresszornak, hanem különféle alkotóelemeknek az összekapcsolására használnak, nem lehet úgy tekinteni, hogy egy összetett termék alkotóeleme, és hogy általában használat közben látható. A felperes azt állította, hogy műszaki jellemzői miatt a szóban forgó alkotóelem csak a hűtőberendezés és a jármű motorjának összekapcsolására szolgál, és ennek következtében zárt motorháztető mellett teljes mértékben eltűnik a használó szeme elől.

89 Végül, a „Határozat indokolása” című részben a fellebbezési tanács semmilyen hivatkozást nem tett a 2018. május 16-i értesítésre, és a felek későbbi észrevételeire, és különösen nem említette azokat a következtetéseit, amelyeket ezen értesítésből és ezekből az észrevételekből vont le. Amint azt már többször kiemeltük, e tanács – az említett értesítésre és észrevételekre való hivatkozástól függetlenül – szintén nem foglalkozott a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben történő alkalmazásának kérdésével (lásd a fenti 15., 38., 42–44. és 75. pontot).

90 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott jogi aktus indokolása lehet hallgatólagos, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára azon okok megismerését, amelyek a megtámadott határozat elfogadását indokolják, a hatáskörrel rendelkező bíróságok számára pedig azt, hogy a felülvizsgálatának gyakorlásához elegendő információval rendelkezzenek. A ki nem fejtett indokok ezért figyelembe vehetők, ha az érintettek és az uniós bíróság számára nyilvánvaló jelleggel rendelkeznek (lásd: 2018. március 14-i Cipők ítélet, T-424/16, nem tették közzé, EU:T:2018:136, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

91 Azt a kérdést kell tehát feltenni, hogy a fellebbezési tanácsnak a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazásának kérdésével kapcsolatos álláspontjára nem lehet-e hallgatólagosan következtetni a megtámadott határozat indokolásából.

92 Ezzel kapcsolatban mindenekelőtt meg kell említeni, hogy a 2018. május 16-i értesítés tartalmából kitűnik, hogy ez arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott mintaoltalmat a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján meg kell semmisíteni.

93 Márpedig, mivel a megtámadott határozat megállapítja, hogy a felperes megsemmisítési kérelmét el kell utasítani, ebből arra lehet következtetni, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a 2018. május 16-i értesítés alapjául szolgáló megfontolásokat, valamint azokat, amelyeket a felperes a fenti 88. pontban szereplő észrevételeiben kifejtett.

94 Mindazonáltal, még ebben az esetben is meg kell állapítani, hogy azok az okok, amelyek alapján a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta ezeket a megfontolásokat, nem derülnek ki egyértelműen a megtámadott határozatból.

95 Először is, amint azt a fenti 42. pontban megemlítettük, a megtámadott indokolás első részében, amelyben a fellebbezési tanács kifejtette a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó értelmezését, csak e rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkét jelölte meg azon feltételekként, amelyek megsértésére véleménye szerint a felperes hivatkozni kívánt, és e tekintetben nem említette e rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglaltak feltételeket.

96 Márpedig, amint azt a fenti 42–44. pont kifejti, ez a mulasztás nehezen egyeztethető össze a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának a fellebbezési tanács által elfogadott értelmezésével, mivel e rendelkezések szövege kifejezetten e rendelet 4–9. cikkére vonatkozik, anélkül, hogy kizárná 4. cikke (2) és (3) bekezdését, amely az említett rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében vett összetett termék alkotóelemére vonatkozó formatervezésiminta-oltalom különleges feltételeit írja elő. A fellebbezési tanács azonban nem adott olyan magyarázatot, amely alapján érthető lenne, hogy miért állapította meg ezen értelmezés ellenére, hogy a felperes megsemmisítési kérelme csak a kérdéses rendelet 5., 6., 8. és 9. cikkében meghatározott feltételek megsértésére vonatkozik.

97 Másodszor, nem meggyőzőek az EUIPO-nak a válaszbeadványában és a tárgyaláson ismertetett azon magyarázatai, amelyekben kifejtette a fellebbezési tanácsnak a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazására vonatkozó hallgatólagos álláspontját.

98 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUIPO állítása szerint a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy ha a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazására hivatkozott volna a 2018. május 16-i értesítésben, akkor túlterjeszkedett volna a felek által hivatkozott jogalapokon és az általuk előterjesztett kérelmeken, és ezzel megsértette volna az említett rendelet 63. cikke (1) bekezdését, továbbá, hogy azért nem említette ezt az értesítést az említett határozat jogi indokolásában, hogy elkerülje a kereseten túlterjeszkedő határozathozatalt.

99 Márpedig a fellebbezési tanács ezen feltételezett álláspontja nem derül ki egyértelműen és kétségeket kizáróan a megtámadott határozatból.

100 Egyrészről ugyanis elegendő emlékeztetni a fellebbezési tanács azon megállapítására, amely szerint a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének az előtte a jelen ügyben hivatkozott b) pontja az említett rendelet 4–9. cikkében foglalt feltételek összességére hivatkozik. Másrészről meg kell állapítani, hogy az ugyanezen rendelet 8. és 9. cikkében foglalt feltételekre vonatkozóan a fellebbezési tanács kifejezetten rámutatott, hogy noha ez utóbbi feltételeket úgy kell tekinteni, mint amelyekre a felperes a megsemmisítési kérelmének alátámasztására hivatkozott, tekintve, hogy ez utóbbi erre vonatkozóan egyetlen érvet sem adott elő, a fellebbezési tanács a szóban forgó rendelet 63. cikkének (1) bekezdése alapján csak elutasítani tudta az említett megsemmisítési kérelemnek ezt a részét.

101 Logikusnak tűnik tehát a megtámadott határozat ezen indokaiból arra következtetni, hogy ha a fellebbezési tanács az EUIPO állításának megfelelően úgy ítélte volna meg, hogy a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második mondata alapján nincs abban a helyzetben, hogy döntést hozzon az e rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a vitatott formatervezési mintára történő alkalmazása kérdésben, ezt kifejezetten említette volna. Egy ilyen kifejezett indokolásra annál is inkább szükség lett volna ebben az esetben, mivel a 2018. május 16-i értesítésben ezzel szemben az előadó egyértelműen az e rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említettekként azonosította ezeket a rendelkezéseket, és úgy tűnik, megállapította, hogy a felek állításaiból és az ezeket alátámasztó dokumentumokból következik, hogy az említett rendelkezések alkalmazandók, és hogy neki fel kellett vetnie ezen alkalmazás kérdését.

102 Az EUIPO-nak a helyzetre vonatkozó előfeltevése mindenképpen téves. Az állításaival ellentétben ugyanis a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének második mondata nem zárja ki, hogy a fellebbezési tanács a 2018. május 16-i értesítés tárgyára hivatkozzon a megtámadott határozat indokolásában. Ezért, még ha elfogadható is, hogy ez a szervezeti egység úgy tekintette, hogy ezek a

rendelkezések kizárják az említett rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének alkalmazását, e rendelkezések akkor sem tiltják, hogy ennek ellenére kifejtse azokat az okokat, amelyek miatt úgy tekintette, hogy a fent említett értesítés megállapításaival ellentétben nem lehet ezeket alkalmazni.

103 Ezért meg kell állapítani, hogy az EUIPO által az uniós bíróság előtt a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a vitatott formatervezési mintára történő alkalmazása elmaradásának igazolására hivatkozott indokok nem tűnnek ki egyértelműen és kétségeket kizáróan a megtámadott határozat tartalmából.

104 Egyébként ezeket az indokokat a Törvényszék nem veheti figyelembe az említett határozat kiegészítő indokolásaként. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a jogi aktus indokolását az érdekelttel még azelőtt közölni kell, hogy az az említett aktussal szemben keresetet nyújtana be, és az indokolási kötelezettség megsértését nem teheti szabályossá az a tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait. Ez sértené az érdekelt személy védelemhez való jogait és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogát, valamint a felek uniós bíróság előtti egyenlőségének elvét (lásd: 2018. március 14-i Cipők ítélet, T-424/16, nem tették közzé, EU:T:2018:136, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 Harmadszor meg kell említeni, hogy a megtámadott határozat tartalmazza a vitatott formatervezési mintával érintett terméknek és használatának leírását, ami lényegében nem tér el a 2018. május 16-i értesítésben foglalt leírástól.

106 Amint az a megtámadott határozat 38. pontjából következik, a fellebbezési tanács ugyanis az ütköző formatervezési mintákat úgy írja le, hogy azok olyan alkotóelemre vonatkoznak, amely a hűtőberendezés kompresszorának és a jármű motorblokkjának összekapcsolására szolgálnak. Emellett arra is rámutat, hogy a kérdéses alkotóelemet a motorblokkra csavarozzák, majd erre rögzítik a hűtőberendezést ellátó kompresszort. Ezért ebből a leírásból arra lehet következtetni, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a vitatott formatervezési mintával érintett alkotóelem más felhasználását, mint egy hűtő- illetve klímaberendezésnek azon jármű motorblokkjához történő csatlakoztatása, amelyhez kapcsolódnia kell. Egyébként ebben a leírásban semmi nem utal arra, hogy a fellebbezési tanács elutasította volna a 6/2002 rendelet 3. cikkének c) pontja szerinti összetett terméknek való minősítést, amelyet 2018. május 16-i értesítés a motor, a vitatott formatervezési minta tárgyát képező alkotóelem és a kompresszor által alkotott egység jellemzésére elfogadott.

107 Ennek következtében a megtámadott határozat indokolásából nem lehet egyértelműen arra következtetni, hogy a fellebbezési tanács álláspontja a 2018. május 16-i értesítéshez képest megváltozott volna abban a kérdésben, hogy a vitatott formatervezési minta tárgyát képező termék egy összetett termék alkotóelemeként a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének hatálya alá tartozik-e. E határozatból különösen az nem derül ki, hogy a fellebbezési tanács egyetért a beavatkozó 2018. július 16-i észrevételeivel, amelyekben az utóbbi vitatta az összetett termékként való minősítést, és számos, a fenti 106. pontban ismertetett felhasználástól eltérő alternatív felhasználásra hivatkozott.

108 A megtámadott határozat 39. és 40. pontjában a fellebbezési tanács valóban meghatározza a 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, a vitatott formatervezési minta tájékozott használója fogalmát, akinek – mint például a hűtőberendezés beszerelőjének, vagy egy autószerelő műhely vezetőjének, aki kiválasztja az alkotóelemet a járműbe történő beszereléshez – vonatkozásában e minta egyéni jellegét értékelni kell. Ezek a megállapítások ellentmondásosnak tűnhetnek a 2018. május 16-i értesítés megállapításaihoz képest, amely szerint egy alkotóelem a beszerelését követően a rendeltetésszerű használat során az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésének értelmében a fenntartást, a karbantartást, illetve a javítást kivéve nem látható.

109 Mindemellett a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésében és az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésében foglalt feltételek eltérnek egymástól. A vitatott formatervezési minta egyéni jellegére vonatkozó értékelés feltétele, hogy e minta a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz, ami a

meghatározása szerint magában foglalja, hogy e mintának e használó számára láthatónak kell lennie. Ezzel szemben a rendeltetésszerű használatnak az említett rendelet 4. cikke (3) bekezdésében szereplő fogalma nem releváns ezen értékelés szempontjából. A tájékozott használónak a megtámadott határozat 39. és 40. pontjában történő meghatározása tehát nem határozza meg előre azt az elemzést, amelyet a fellebbezési tanács az ugyanezen 4. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesítésére vonatkozóan végez. E meghatározás semmiképpen sem teszi lehetővé azon okok megértését, amelyek miatt a fellebbezési tanács úgy tekintette, hogy nem feladata e feltételek alkalmazásának vizsgálata.

110 A fentiekből következően a fellebbezési tanács által a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyre való alkalmazására vonatkozóan tett következtetések sem a felek, sem az uniós bíróság számára nem derülnek ki egyértelműen a megtámadott határozat indokolásából.

111 Most tehát azt kell megvizsgálni, hogy ezek a következtetések olyan tényekre és jogi megfontolásokra vonatkoznak-e, amelyek a fenti 84. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében különös jelentőséggel bírnak a határozat rendszerében.

112 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy amint az fenti 56. és 62. pontból kitűnik, egy összetett termék alkotóeleme jellegzetességeinek nem látható jellege a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek mellett az ezen alkotóelemre vonatkozó vitatott formatervezésiminta-oltalom teljes megsemmisítését vagy – amennyiben csak néhány jellemző érintett –részleges megsemmisítését okozhatja. Ennek következtében, amint az a 4. cikk (2) bekezdésének szövegéből következik, az ugyanezen rendelet 5. és 6. cikkében foglalt feltételek alapján ez előbbi esetben a szóban forgó formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének vizsgálata már nem szükséges, a második esetben pedig a látható jellegzetességekre kell korlátozódnia. Az a kérdés tehát, hogy e 4. cikk (2) és (3) bekezdése a jelen ügyben alkalmazható-e, főszabály szerint különös jelentőséggel bírhat a határozat rendszerében, figyelembe véve lehetséges hatását e határozat indokolására és rendelkező részére, annál is inkább, mivel a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a fellebbező a vitatott formatervezési minta újdonságának és egyéni jellegének hiányára hivatkozott.

113 Másrészt meg kell említeni, hogy – amint az a 2018. május 16-i értesítés szövegéből kitűnik –a fellebbezési tanács az eljárás e szakaszában úgy tekintette, hogy a felek állításai és az ezen állítások alátámasztására szolgáltatott bizonyítékok azt bizonyítják, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek. Emellett a felek az ezen értesítésre válaszként benyújtott észrevételeikben állást foglaltak ebben a kérdéstben, és ezeket a fellebbezési tanács nem nyilvánította elfogadhatatlanoknak.

114 Márpedig, mivel úgy tűnik, hogy – amint azt a fenti 93. pont megállapítja – a felperes fellebbezésének a megtámadott határozat rendelkező részében kinyilvánított elutasítása a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a vitatott formatervezési mintára történő alkalmazása tárgyában a fellebbezési tanács által kialakított álláspont teljes megváltozását tükrözi a 2018. május 16-i értesítésben elfogadotthoz képest, e szervezeti egységnek egyértelműen meg kellett volna magyaráznia e változás okait.

115 A fellebbezési tanács csak akkor tekinthetett volna el eljárásgazdaságossági okokból azoknak, a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a vitatott formatervezési mintára történő alkalmazására vonatkozó okoktól eltérő okoknak a kifejtésétől, ha helyt adott volna a felperes fellebbezésének, és megsemmisítette volna a vitatott formatervezésiminta-oltalmat (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 80. pont).

116 Egy ilyen indokolás hiányában a felperes nehezen támadhatja meg sikerrel a Törvényszék előtt a 6/2002 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek érdemi vizsgálatának elmaradását. Legfeljebb annyi lehetősége van, hogy – amint azt végül meg is tette – a keresetlevélben megismétli a fellebbezési eljárásban a 2018. szeptember 17-i észrevételeiben már előadott érveit, amelyek a 2018.

május 16-i értesítés megállapításainak helybenhagyására irányultak. Ezzel szemben nem áll módjában az, hogy sikerrel vitassa azokat az indokokat, amelyek alapján a fellebbezési tanács elutasította ezeket a megállapításokat.

117 Hasonlóképpen, a Törvényszék sem tudja elvégezni ezen indokolás megalapozottságának felülvizsgálatát, és megfelelően teljesíteni a feladatát. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése alapján elvégezheti az EUIPO fellebbezési tanácsai határozatai jogszerűségének teljes körű felülvizsgálatát, szükség esetén ellenőrizve azt, hogy e tanácsok a jogvita tényállását jogilag pontosan minősítették-e, vagy hogy nem volt-e téves az említett tanácsok elé terjesztett tényállás értékelése (lásd: 2012. október 18-i Neuman és Galdeano del Sel kontra Baena Grupo ítélet, C-101/11 P és C-102/11 P, EU:C:2012:641, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

118 Az EUIPO és a beavatkozó érvei nem alkalmasak e következtetés megkérdőjelezésére.

119 Mindenekelőtt, amint azt a fenti 104. pont kifejti, az EUIPO érvei nem pótolhatják a megtámadott határozat indokolásának hiányát anélkül, hogy ne sértenék a felperes védelemhez való jogát, hatékony bírósági védelemhez való jogát, valamint a felek uniós bíróság előtti egyenlőségének elvét.

120 Emellett kétségtelen, hogy a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési tanács csak akkor vizsgálhatja az említett rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételt, ha a felperes által a megsemmisítési kérelme alátámasztására előadott ténybeli vagy jogi elemek alapján úgy lehet tekinteni, hogy ez utóbbi hivatkozott e feltételek megsértésére. A fenti 51–72. pontban kifejtett okok miatt ugyanis azzal az indokkal, hogy az említett megsemmisítési kérelem ugyanezen rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapul, nem tekinthető úgy, hogy az EUIPO előtt automatikusan ez előbbi feltétel megsértése miatt indult eljárás.

121 Ugyanakkor, amint azt a fenti 87–110. pont megállapította, a fellebbezési tanácsnak arra a kérdésre vonatkozó álláspontja, hogy meg kell-e vizsgálnia a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazását, még hallgatólagosan sem tűnik ki a megtámadott határozatból, annak ellenére, hogy e szervezeti egység az eljárás korábbi szakaszában már állást foglalt ebben a kérdésben.

122 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék az EUIPO fellebbezési tanácsa által hozott határozat jogszerűségének vizsgálata keretében nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a fellebbezési tanács értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főleg nem azzal, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást (lásd: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont). Különösen nem jogosult arra, hogy a felperes által a megsemmisítési kérelme alátámasztására előterjesztett érveket, tényeket és bizonyítékokat a fellebbezési tanács helyett megvizsgálja, amit e szervezeti egységnek adott esetben a vonatkozó rendelkezések alkalmazásához szükséges jogkérdések és a közismert tények sérelme nélkül, annak megállapítása céljából kell elvégeznie, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének alkalmazása az előtte folyamatban lévő jogvita tárgyát képezi-e (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. december 11-i CEDC International kontra OHIM – Underberg [Egy üvegben elhelyezett fűszál formája], T-235/12, EU:T:2014:1058, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

123 Mindenesetre – az EUIPO állításával ellentétben – az a tény, hogy a megsemmisítési osztályhoz benyújtott beadványaiban a felperes kifejezetten a 6/2002 rendelet 4. cikkének (1) bekezdését, nem pedig e rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdését idézte fel, önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy e rendelkezések alkalmazása nem része a jogvita tárgyának. Különösen nem lehet a felperes által a megsemmisítési eljárás keretében hivatkozott valamennyi ténybeli vagy jogi elem vizsgálata nélkül kizárni, hogy a felperest az említett elemek alapján úgy kell tekinteni, mint aki lényegében ezekre a feltételekre hivatkozott.

124 Végül, noha – amint azt az EUIPO helyesen állítja – nem lehet úgy tekinteni, hogy a fellebbezési tanácsot köti a 2018. május 16-i értesítés, ez utóbbinak mindazonáltal kellően indokolnia kell azokat az okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy el kell térnie ezen értesítés következtetéseitől. mivel ez utóbbi, valamint a felek későbbi észrevételei azon környezet részei, amelyben a megtámadott határozatot elfogadta (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2018. június 28-i EUIPO kontra Puma ítélet, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 66. pont).

125 A beavatkozó érveit illetően egyfelől meg kell jegyezni, hogy az az állítása, amely szerint a felperesnek az indokolási hiányán alapuló kifogása elfogadhatatlan, mivel a megsemmisítési kérelme alátámasztására nem hivatkozott arra a tényre, hogy a vitatott formatervezési minta tárgyát képező termék egy összetett termék alkotóeleme, mindenképpen csak elutasítani lehet, mivel – amint azt a fenti 122. pontban megjegyeztük, nem a Törvényszék feladata elvégezni azt az értékelést, amellyel kapcsolatban a fellebbezési tanács még nem foglalt állást.

126 Másfelől az a tény, hogy a felperes egy külön eljárás keretében a vitatott formatervezési mintával megegyező formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést nyújtott be, nem eredményezheti a jelen kifogás elutasítását azon az alapon, hogy ez utóbbi ellentmond azoknak az érveknek, amelyekre a szóban forgó lajstromozás fenntartásának alátámasztására hivatkozott.

127 A 6/2002 rendelet 52. cikkének (1) bekezdése, amely előírja, hogy e rendelet 25. cikke (2)–(5) bekezdésére figyelemmel bármely természetes vagy jogi személy, valamint az erre felhatalmazott állami szerv kérheti a lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését, nem teszi e kérelem, és még inkább az azt alátámasztó jogalapok elfogadhatóságát az eljáráshoz fűződő érdek, vagy a vitatott formatervezési minta törléséhez fűződő tényleges vagy lehetséges gazdasági érdek bizonyításától függővé (lásd: 2010. február 25-i Lancôme kontra OHIM ítélet, C-408/08 P, EU:C:2010:92, 37–44. pont). E tekintetben pontosítani kell, hogy ellentétben az e rendelet 25. cikke (1) bekezdésének c)–g) pontjában foglalt megsemmisítési okokkal, az a) és a b) pontban említett megsemmisítési okokra főszabály szerint bármely természetes vagy jogi személy hivatkozhat (2019. június 13-i Visi/one kontra EUIPO – EasyFix [Járművekhez szánt adatlaptartó tok], T-74/18, EU:T:2019:417, 64. pont).

128 Következésképpen annak a ténynek, hogy a felperes a vitatott formatervezési mintával megegyező minta lajstromozására törekedett, és a beavatkozó által indított, az említett formatervezésiminta-oltalom megsemmisítésére irányuló eljárás keretében e formatervezési minta újdonsága és egyéni jellege mellett érvelt, miközben ezeket most kétségbe vonja, nincs jelentősége a jelen kifogás elfogadhatósága, és végső soron az érdemi megítélése vonatkozásában.

129 A fentiekből következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap megalapozott.

130 A fenti 129. pontban tett megállapításnak a megtámadott határozat rendelkező részét érintő következményei meghatározása előtt meg kell vizsgálni a felperes által az ötödik jogalap második részében hivatkozott kifogást, amely azzal kapcsolatos hibás értékelésen alapul, hogy a megtámadott határozat nem semmisítette meg a vitatott formatervezésiminta-oltalmat, holott e minta a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően egy összetett terméknek az e termékbe való beillesztését követően a rendeltetésszerű használata során nem látható alkotóeleméből áll.

b) Egy olyan értékelési hibára alapított második kifogásról, amely azzal kapcsolatos, hogy a fellebbezési tanács nem állapította meg, hogy a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazása a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését vonná maga után

131 Amint arra a fenti 122. pontban már emlékeztettünk, az ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék az EUIPO fellebbezési tanácsa által hozott határozat jogszerűségének vizsgálata keretében nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a fellebbezési tanács értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főként nem arra, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást.

132 A jelen ügyben – amint a fenti 13. pont megállapítja – a 2018. május 16-i értesítésben a fellebbezési tanács a fellebbezési eljárás során megvizsgálta azt a kérdést, hogy a vitatott formatervezésiminta-oltalmat meg kell-e semmisíteni amiatt, hogy e minta a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően egy összetett terméknek az e termékbe való beillesztését követően a rendeltetésszerű használata során nem látható alkotóeleméből áll. Ezzel szemben a fenti 110. pontban megállapításra került, hogy a fellebbezési tanács erre vonatkozó álláspontja nem tűnik ki a megtámadott határozatból egyértelmű és kétséget kizáró módon.

133 Következésképpen a Törvényszék nem határozhat a 6/2002 rendelet 4. cikke (2) és (3) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazása kérdésében, ezért a kifogást el kell utasítani.

134 Mivel azonban az első kifogásnak a Törvényszék helyt adott, ez az ok elegendő a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséhez. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis, mivel az indokolási kötelezettség a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése értelmében vett lényeges eljárási szabály, a megsértését végső soron hivatalból kell vizsgálni, ami a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését vonja maga után (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1995. március 30-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-65/93, EU:C:1995:91, 21. pont; 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 174. pont). Ezért a hatályon kívül helyezésre irányuló kereseti kérelemnek helyt kell adni.

135 Ezzel szemben a fenti 131. pontban idézett ítélkezési gyakorlat alapján a Törvényszék nem változtathatja meg a megtámadott határozatot, ezért a keresetlevélben szereplő, erre irányuló kereseti kérelmet el kell utasítani.

136 Mindezekből következik, hogy – anélkül, hogy a keresetlevélben foglalt második, harmadik jogalapot, valamint az ötödik jogalap első részét és a hatodik jogalapot meg kellene vizsgálni – a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, és a keresetet az ezt meghaladó részében el kell utasítani.

IV. A költségekről

137 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

138 Azonban, az eljárási szabályzat 135. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a pervesztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.

139 Mivel az EUIPO és a beavatkozó fél lényegét tekintve pervesztes lett, egyrészről az EUIPO-t a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a felperes részéről felmerült költségek viselésére, másrészről úgy kell határozni, hogy a beavatkozó fél maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) harmadik fellebbezési tanácsának 2018. november 19-én hozott határozatát (R 1397/2017-3. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Az EUIPO a saját költségein felül viseli az L. Oliva Torras, S.A. részéről felmerült költségeket.

4) A Mecánica del Frío, S.L. maga viseli saját költségeit.

Costeira Gratsias Kancheva

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. június 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások